

EVCHARISTERIA
AD PRODIGAM
IRENÆI PHILOPARTHENI
NOVEMPOPVLANI
PIETATEM.

Authore R. P. VITALE THERONO,
Soc. JESV Presbytero.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

15
TOLOSÆ,
Apud ARNALD. COLOMERIVM,
Regis, & Academiae Tolofanæ
Typographum. 1643.

8

CHARISTIA
AD PRODIGIA
LIVRE THIRTIEME
NOUVEAU
L'AN
L'AN
L'AN

NOUVEAU
L'AN
L'AN
L'AN

ARAM CONCORDIÆ

QVAM IN ÆDE SACRA COLLEGII

MONTALBANENSIS

PATRES SOC. IESV SCHOLÆ MODERATORES

B. MARIÆ SEMPER-VIRGINI CONCILIA-

TRICI PACIS, ET AVGVSTÆ CHRI-

STIANÆ IVVENTVTIS VRANIÆ

NVPER EREXERANT,

VC. I. L. B. P. N. Q. R. M. PACIS AMATOR

IDEM ET AMATVS B. V.

OPVLENTA SVPELLECTILE ET VASIS EX

ARGENTO PRETIOSIS ORNAVIT.

P. V. THERONVS COLLEGII CVRATOR

ELEGANTEM PIETATIS APPARATVM

CARMINIBVS EVCHARISTERIIS

ILLVSTRAVIT.

EVCHARISTERIVM I.

CALIX EVCHARISTICVS,
ET SACRA MISSÆ SVPELLEX.

T procul obscœnam bellorum auertere
pestem,
*E*t pulchram cœlo iubeas descendere
Pacem,

*S*upplicat antè tuam venerās PHILOPARTHENVVS arā,
*D*éque tuis opibus (nam qua sibi plurima cœlum
*I*ndulsi, tu diues opum REGINA dedisti,
*E*t curas animi vigiles, vastique labores
*C*onsilij, censu Charitum locuplete beâsti)
*P*arthenium vasis altare decentibus auget,
*E*t sacra nobilibus vestit mysteria pannis.

*P*incipio micat, & lento decocta metallo,
*S*pirantesque notas cœlo mentita fideli,
*O*bijcit argento patientem in diuite Christum:
*E*t vitale Dei funus, sordésque decoras,
*F*elicésque silens loquitur CRATERA dolores.
*H*ec trepidat Deus, & densis quâ frondet Oliuis
*F*ILIVS extremo PATREM rogat anxius horto:

Nec prius absistent populos urgere furentes,
 Quam stimulis odij veteris furialibus acti,
 Insignem iustis homicidam absoluerè pœnis,
 Feralique Deum ligno suspendere possant,
 Ut secum horribili Pilatum crimine neçant.
 Ille quidem sauos Pharisæi vorticis astus,
 Turbataque fretum plebis sedare laborat,
 Mox tamen ut tantos immanè tumescere fluctus
 Sensit, & instantes violati Cesaris iras
 Audijt intento populum clamore minantem;
 Protinus exsiliens spurcò sibi flumine fontes
 Abluit, & purò maculauit sanguine palmas,
 Infontem rabidis permittens Tigribus Agnum.
 O scelus! ô cæci placitum lethale furoris!
 Sed felix qua morte reos, & crimine soluet,
 Æternámque dabit mortis sententia vitam.

Parte aliâ grandem Domino, sic fata ferebant,
 Seuâ parat Synagoga Crucem, Christi que volentis
 Exangues humeros immani fasce fatigat.
 Cernis ut in PATERA formis expressa venustis
 Ducitur, & denso procedens agmine pompa,
 (Ingressum licèt exanimis, & verba figuris
 Materia rigor, & cali torpedo negârint)
 Fre tamen, mutòque loqui sermone videtur.
 Incisi præeunt, crudelè que funus in ipso
 Et sua carnifices spirant tormenta metallo.

Triste satellitium, fasces, lituique sequuntur,
 Et nitidis Romana cohors apparet in armis.
 Confusi circum nullo discrimine Ciues,
 Et multus procul extremo peregrinus ab Orbe,
 (Quos pietas, festique potens veneratio traxit)
 Bacchantur, memorémque Deum, legemque perosæ
 Acribus amentata iocis conuitia torquent,
 Et validis obscæna vomunt maledicta, granique
 Sudantem sub fasce Deum clamoribus urgent,
 Exitiumque Patri proles incesta minantur.
 Ponè comam laceræ veniunt, Dominique misertæ
 Fæmineo cælum quatiunt clangore puella.
 Ille reos inter ligno tardante Latrones
 Æger, anhela trabens duro vestigia cliuo
 Sudat, & immani titubans sub pondere lapsat.
 Felices humeri, quibus auxiliare iubetur
 Obsequium præstare Deo, nolensque beato
 Cogitur ante alios oneri succedere Simon,
 Tu quoque discissâ Berenice squalida pallâ
 Heic ades, & propior CHRISTO comes ire laboras.
 Et fugere illa quidem, thalamòque latere parabat,
 Dum venti caderent, furiæque reponeret astus;
 Sed tamen ut portis feralem excedere pompam
 Et totam tumido Solymen feruère tumultu
 Audijt, ingenti licèt externata dolore
 Audet, & aduersis mediam se plebibus infert;

*Ut postrema dolens morituro munera praestet,
 Afflictóque fidem probet auxiliata Magistro.
 Nec satis est misera, properat, colaphisque cruentas
 Turpibus, & multo squallentes sanguine malas,
 Conspuósque oculos miserans, inhonesta decori
 Tergit odorato vultus opprobria lino.
 O stupor! aeternum facies impressa rubebit,
 Et sacra formosas retinebunt lintea sordes.*

*Cernis ut apparet propior, Christoque labanti
 Scanditur angusto simulatus Golgotha calle,
 Golgotha, cui vigili quondam Bethel uncta Jacobo
 Et sacer illustri pralufit Moria colle.
 Mons ubi securis speciosi criminis ausis,
 In fontem pater Isacium iugulare paratus,
 Et totam in puero Credentium exscindere gentem,
 Cornibus harentem densis in vepribus, Agnum
 Viderat, & cultu fidei meliore litarat,
 Venturum typicà veneratus in arbore Christum.
 Heic vitæ, dirâ pereundum est morte, Deoque
 Plorandum, & viuo sitiendum in stipite fonti.
 Scilicet immitis postremo luditur actu
 Fabula, victores sceterosæ plaudite scena,
 Et vacuo, ciues Erebi saltate Theatro;
 Dum pedibus calcata, Cruci, post verbera, virtus
 Figitur, & medios inter moritura Latrones
 Humana pendet reparatrix vita salutis.*

*Sed tamen, infandum, valido concussa fragore,
 Et tanti faciem sceleris, populique cruentas
 Detestata manus damnant Elementa furorem.
 Continuo mundi species horrescit, & omnis
 Proh Superi! moriente Deo natura laborat,
 Aspicias ut caelum stupet, & marcentibus astris,
 Extinctaque die, tenebrosa noctis imago
 Indecorem tingit picea fuligine solem,
 Lunaque sanguineo conuiuens lumine sordet.
 Aspicias ut tremefacta salit, fundoque debiscens
 Tellus, ossa vomit pansis rediuiua sepulchris.
 Dissiliunt montes pauidi, mundoque rigenti
 Grandia saxa necem saxis collisa minantur.*

*Extremo, caeli Proceres, Fideique columna,
 Bissen Christi comites in margine surgunt:
 Et fatum Hebraeae nunquam reparabile gentis
 Attoniti, sortemque Dei miserantur acerbam:
 Inque SCYPHO facti memores mollescere duro,
 Et semper gemere, & lacrymas stillare videntur.*

*Stat super, augustis, media inter sacra, diebus
 Acceptura Deum PATINA, excisique fidele
 Funeris officium sancto simulatur in orbe.
 Heic satagunt Christi memores morientis amici,
 Et maesti, tacita per amica silentia noctis
 Diuinum Cruce deponunt, pia turba, Cadauer.
 At generosa parens, tumulo sublimis ab alto*

Prospectat, gladioque sinum traiecta dolentem
 Exanimum recipit gremio; lacerumque, cruentumque
 Abluit illacrymans deterso pulvere natum:
 Et suprema labris turgentibus oscula figens
 Appresso fugientem animam solatur in ore.
 Ipsæ etiam comitesque via, sociæque laborum,
 Tergemina veniunt Christum plorare MARIAE,
 Et sua promentes fractis unguenta alabastris
 Ditibus aspergunt horrentia vulnera succis.
 Sed propior sulcata genas, lacerata capillos
 Eminent, infelix Christi patientis amatrix,
 Et simulata licet, veris tamen usque videtur
 MAGDALIS incisum lacrymis mollire metallum.

VRCEOLOS, fictumque manu meliore POLVERVM.
 Instrumenta Crucis socialia, lancea, mucro,
 Gallus, arundo, tudes, clavi, funalia, virga,
 Bulga recens, veteres nummi, speciosus aqualis,
 Astragali, toga, mallunium, mantile, columna,
 Funes, scala, vepres, Et amaris ebria succis
 Spongia, calatis ornant impressa figuris,
 Et multus duplici Cherubinus prominet ala.
 Talibus æternum pacalia sacra colentur,
 Et veneranda Deum capient altaria vasis.

Quid memorem dites, illustria munera, PANNOS?
 Et circum nitidis errans in vestibus AVRVM?
 Quid tenuem referam lini subtilis AMICTVM?

Quid CYCLADEM, & ductas operoso pectine MAPPAS?
 Carbasa litoribus procul exportata Batavis,
 Quid LIMBOS? quid PVLVINOS? quid serica VELA?
 Splendentemque auro LIBRI MISSALIS alutam?
 Qua tibi, pro patria voti reus, omnia puris,
 Intemerata parens, manibus PHILOARTHEVS offert,
 Vt procul in fauos auertas praelia Turcas,
 Æternâque tuos componas Pace clientes.
 Tu donum placido, tu dantem respice vultu,
 Supplicibusque fauens, quando potes, annue votis:
 Et paupertinos, mendici seruta poëta,
 Quos tibi pro veteri sacris operatus amico
 Diua parat, Pacemque viro veniamque precatur,
 Accipe Virgo parens inter dona aurea VERSVS.

EVCHARISTERIVM II.

PYXIS EVCHARISTICA.

Prota Deo perfusa CARO, diuine beatas
 Cœlesti recreans epulo CARBUNCULE mentes. Isai. 6.
 Huc etiam sacro superâ detractus ab arâ.

Forcipe, pauperibus miserorum illabere mensis,
 Et semper-gravidâ semper prognatus ab aluo
 Arcano Deus in terras effundere partu,
 Et nostris iterumque iterumque renascere templis;
 Ecce tibi molles, speciosam PYXIDA, cunas,
 Sed cultu meliore animum sinè labe parauit
 Multo virtutum diues PHILOPARTHENVS auro.

Ille quidem aterna miseratus Virginis aram,
 Et modici sordere rudes altaris amictus,
 Vouerat illustrem sacris inducere mundum,
 Et diti pateras inopes mutare metallo.
 Iamque graues auro trabeas, & serica vela,
 Quasitâsque procul tenui subtegmine telas,
 Et lento ductum argento CRATERA dicarat:
 Cum nocte occiduâ, quando fugientibus umbris
 Candida tranquillas illustrant somnia mentes,

*Attonito Diua species augusta Parentis
Splenduit, & roseo propius sic ore loquuta est.*

*Quid frustra Pacem clauso deducere cælo,
Et procul extorrem precibus reuocare laboras?
Dum scelerosa diu meditata prælia gentes,
Infernis cudunt sibi noxia tela caminis,
Insanòque Deum fontes errore laceffunt?*

*Parcite sacrilegis mortales, parcite captis,
Et mores alios vitæ meliore professi
Exarmate pias violati numinis iras,*

Vnus opem vobis, vnus præstare salutem,

Hierem. 1.

Filius, & vigilẽ potis est auertere Virgam.

*Vos flecti facilem, gemitu clamoris acuto
Sed magis innocui cordis plangore vocate;*

Protinus afflictis veniet succurrere rebus,

Et castis facta precibus lenitus acerrâ,

(Obscænam licet exhalet vitiosa Mephitim

Terra) tamen cælo veniet, vestriq̃ue misertus

Horrida felici componet prælia pace.

Tu verò nitidas, ubi lapsus ab ubere Patris

Molliter accumbat, propera PHILOPARTHENE cunas

Votiuamq̃ue para diuinis panibus arcam.

Sic ait, & vasis speciem Regina decori,

Impressosque super formosâ PYXIDE vultus

Obÿciens vigili media inter somnia cordi,

Iussit opus: rutiloque fores abitura nitore,

Atque domum multâ perfudit, & atria nardo.

*Ille toro salit, & lacrymis & voce sequutus
Regina vouet obsequium prestare monenti.*

Nec prius instantem rediuiui solis ad ortum,

Excusso redeunt operosa negotia somno,

Quàm vigil ante alios ea semper cura labores

Vrgeat, & mentem irrequieto murmure pulset,

Venturo lepidum Christo penetrare parare

Et pia calatis aptare crepundia cunis.

*Protinus argento PYXIS constata nitenti
Cuditur, & circum artifice compuncta tumore,
Spirantes loquitur speciosa fraude figuras.*

Hic pius Isacium certus iugulare libentem,

Gen. 32.

Nobile maectato facinus molitur amore,

Iuratiq; fidem obsequij testatur Abramus.

Cernis, ut exultat masto super ardua busto,

Traiectoque volens religatur victima fune.

Ut genitor strictum nullâ formidine ferrum

Exerit, & iugulum puer imperterritus offert.

Ergo tibi, Pater infelix, morietur, & insons

Filius, ah fatum pueri crudele! paterno

Ante Dei vigiles oculos cadet hostia ferro?

Ille tamen tenuisse manum, tenuisse minantem

Dicitur, & vocem hanc rutilâ de nube dedisse.

Sat fidei cœloque datum: sat fortibus ausis,

Affectus Abrame tuos, animiumque probasti:

Desine feralem specioso sanguine dextram,
 Et puram obsequio mentem maculare cruento.
 Sed lapsum è superis structo super inijce busto,
 Vicinis quem stare vides in vepribus Agnum.
 Nec tibi suscepta peritura est gloria cadis,
 Sed tacitum magno pendetur fœnore votum.
 Namque tua puer ffacijs pars altera vita,
 Quem tamen inuictò generosa robore mentis
 Ausus es immiti tenerum supponere cultro,
 Viuet, ut irriguâ latè stabulatus Idume
 Progeneret geminos, illustria nomina, fratres,
 Innumeròsque sibi toto serat orbe nepotes.
 Mirantum speciem, Natique Patrisque stupetum
 Attonitos vultus, incisâ in PYXIDE seruant,
 Et memorant fidei monumentum insigne figura.

Exod. 12. Hic quoque procincti, simulacra decora, viantes
 Circunstant inopem subrecto corpore mensam:
 Nec nisi lactucis conditum agrestibus agnum,
 Et panes sinè fermento vescuntur Hebrai.
 Agnosco veteres insani Principis iras,
 Et clades Egypte tuas, veròsque tueri
 Ffacidum videor celo fallente labores.
 Scilicet afflictam solio sublimis ab alto
 Viderat, Et sortem Iudæ miseratus acerbam
 Multiplici Deus immitem Pharaona flagello,
 Et iustis cælo, terrâque oppresserat armis.

*Nec tamen immani stantes in pectore cautes,
 Nec saxum duri cordis molliuit abenum,
 Sed rabida furias, & inexorabile mentis
 Protinus elidet ferali fulmine saxum.
 J, Mosén affatus, ait, virgâque minatus,
 Dirâ rebellanti perfer mandata Tyranno,
 Quid decies cælo tactus, mihi sacra parantem
 Impius ingrata populum tellure moraris?
 Sed fera postrema cedit vesania cladi,
 Nam totâ meus Ægypto desæuiet ensis,
 Percussas miscens horrendis cadibus vrbes;
 Et latus, duce me, calcata per aquora Juda
 Melliferos colles, opulentâque regna tenebit.
 Ne tamen insontes inopinæ stragis acerbo
 Funere, confusis domibus mergantur Hebræi;
 Præcipe cunctanti populo, festinus ut horno,
 Sic placitum, faciat tenebris instantibus agno,
 Et fuso superos adspersgens sanguine postes,
 Decoctas verubus paret ad conuiuia carnes:
 Talis erat species epulantum, abitumque parantum
 Incisa qualem simulant in PYXIDE formæ*

Quid malefane times linguâ vibrante minantem Num. 21.
Conflato pendere videns in vase COLVBRVM?
*Ille tamen diris olim serpentibus ictos,
 Robore à cruce suspensus seruabat Hebræos:
 Et certam procul aspecto dabat are salutem,*

Praludens medico Christi pendentis amori.

*Inferiora tenent, imâque in PYXIDE surgunt
MELCHISEDECH, gratumque pijs onus ARCA Leuitis
Et caelo veniens epulum mirabile MANNA.*

Gen. 14.

*Cernis ut artificii calo descriptus adorat
Pacificaque sacrâ progressus ab ade Salemi,
Melchisedech, Rex idem hominû, superique sacerdos
Numinis, acclini bona verba precatus Abramo,
Et PANE & VINO sacris operatus, ouanti
Libatas parat, & vernis victoribus escas.*

Exod. 25.

*Nec procul excordi populo testata fidelem
Sapius ARCA Deum sculptis in pellibus horrea
Tota reidenti licet intus fulgeat auro,
Supponunt humeros, calataque colla Leuita
Et charo gemere oppressi sub pondere molis
Et rigido super argento sudare videntur.*

Exod. 16.

*Hic etiam pandis foribus simulata patefcit
Aurea cœlituum domus, & stillantibus astris
Pascuus Hebrais sudo pluit ethere nimbus:
Ut superum mentes satura, terrâque vagantuna
Esuries, mensâ sedeani concorditer unâ,
Disimilesque tamen simili se pane saginent.*

Matth. 26.

*Pulchrior accumbit supremâ in PYXIDE Christus
Et memorem fundans aeterni fœderis aram,
Bissenos arcana docet mysteria Fratres.
Cernis ut absumpto Iudæi Paschatis agno.*

*Augusta iussi proceres accumbere mensæ
Vitalem illæsis vescuntur carnibus Agnæ,
Diuinæque sacro recreantur sanguine vitis.*

*Parte aliâ sculpii peregrina in veste latentem
Circumstant, faciliq̄ue via procul ire minantem
Discipuli comites satagunt reuocare magistrum,
Et secum dites epulas cœnare precantur.*

Luc. 24.

*Mox tamen ut cæcas inopino lumine mentes
Imbuit, & medius hominûmque Deique sacerdos,
Viuisifico fractos sacrauit carmine PANES,*

*Ingenti stupuere metu, pastique beatis
Carnibus, illecebras, & amœnis ignibus acres
Verborum meminere faces, diuinæque vocum
Mella, quibus sapiens mulcebat corda Magister,*

*Dum placidè lentos animique, viæque labores
Facundus comes ignito sermone leuaret;
Aurea priscorum libans oracula vatam.*

*Et Christum intuiti rediuisa luce micantem,
Laudauere pios blandè fallentis amores.*

*Nunc quoque latantum vultus bilarescere credas,
Et tacitâ mutas audiri in PYXIDE laudes.*

*Quid postrema nitet, caloque incisa fideli
Fœmina, conuiuam media inter fercula Christum.*

Marc. 14.

*Ante torum prostrata colit, fractoque alabastro
Prodigit effusam calata in PYXIDE nardum?
Agnosco mundum tenuem, dominumque sequuta*

Felices memini curas, & nomen Amantis.

MAGDALIS est, quæ funereos obeunte Magistro
Mortalem venerata Deum meditatur honores.

Illa pedes nuper nitidos lacrymisque rigaras

Iugibus, & passo deterferat anxia crine,

Nunc etiam caput adperso perfundit amomo,

Et pia calatis profert opobalsama plantis.

Frendeat, & Juda nunquam exsaturata cupido

Turpes delicias, unguentaque perdit clamet,

Et spretos inopes cæco stridore queratur:

Immortale tamen facinus, serique nepotes,

Et sacris aterna libris monumenta loquentur,

Impressaque super memorabit PYXIDE calum.

Tantum opus, artificis molimen nobile dextra

Virgo patrona tua supplex PHILOPARTENS aræ

Obtulit, & grata pretioso anathemate mentis,

Indultas fideique suæ, rerumque suarum

Delibavit opes, unoque in vase paravit,

Auspice te, tumulum caso sine sanguine Christo;

Nascenti cunas; sanctis penetrabile, penumque

Carnibus; ardenti rutilantem PYXIDA gemma;

Et pandi facilem diuinis panibus arcam.

O Diues pretio, sed ditius arte metallum!

O pacti memores veterisque, nouique figuras!

Quæ saturas, sacra cœnantum mysteria mentes

Oblectant gratâ lepida dulcedine fraudis;

Et multo fidei conuiuas lacte saginant:
 Nobile vas! ubi turgenti lauroe magistri:
 Fulget in argento felix audacia cæli.
 Sed melius tua cælesti decocta camino,

Aurea donantis pietas PHILOPARTHENE fulget.

Fallor an aterna meditantem oracula legis,
 Et matutinis subeuntem ad sidera curis
 Perculis, & leni vox aurem illapsa susurro.
 Terruit attonitam blandâ formidine mentem?
 Quo mihi formosis illustria vasa figuris?
 Quo tela subtilis honor; quo splendida bombyx?
 Et circum niueis errans in vestibus aurum?
 Si mediâ lux agra die torpescit, & atra
 Vndique dedecorant opulentum altare tenebra,
 Nec pulchri splendere sinunt decora omnia mundi.

Talibus orantem mediâ sublimis ab ara
 Intemerata parens visa est incessere verbis;
 Sed pia me, fateor, vigilantem insomnia fallunt,
 Et ludunt vetulum deliria blanda poetam,
 Diua tamen claram, tenebrosum exosa nigrorem,
 Te iugi rogat instinctu PHILOPARTHENE lucem.
 Et dites loquitur cordi penitissima Lychnos.
 Quid dubitas instante Deâ: sed protinus aude,
 Patronaque cliens veneratus iussa rogantis
 Aut nitidis aram pius instrue CANDELABRIS,
 Aut vigilem illatis opibus meditare LUCERNAM,

*Sic tibi Diua tuis nunquam non prospera votis
Felices liquidis producat solibus annos,
Et medias inter rerumque, animique procellas,
Illustret dubiam cœlesti lumine mentem,
Nec sinat altanis violari lilia flabris,
Sed procul in sauos auertens praelia Turcas
Securam iubeat Francis splendescere PACEM.*

